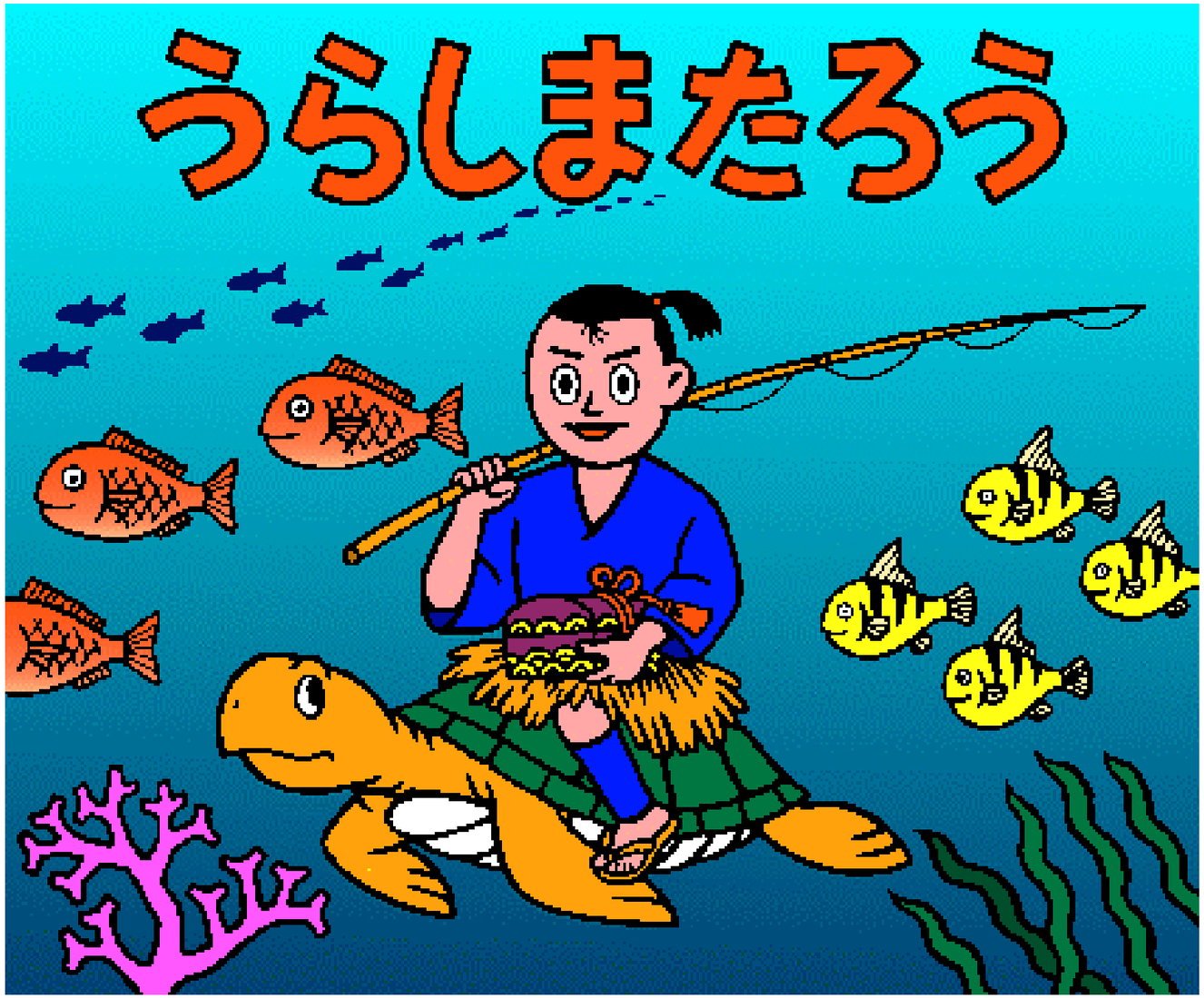

אורושימה טרו הדייג

מחוז סאגא (יפן)

היה היה דייג בשם אורושימה-טארו שחי בכפר דייגים על שפת הים. יום אחד הלך אורושימה בחוף כששמע רעש של ילדים רבים. "מה קורה?" חשב וניגש אל הילדים. שם ראה כי הם תפסו צב גדול ומתאכזרים לו.

אורושימה ריחם על הצב ואמר לילדים "תנו לי את הצב ואשלם לכם עבורו." אחר כך נתן לילדים קצת כסף ולצב אמר "רוץ מהר לים, כדי שלא יתפסו אתך שנית."

הצב הודה לו מאוד ונכנס לים.

ימים אחדים מאוחר יותר, כשאורושימה דג על החוף, בא אליו הצב בשחייה ואמר "אדון אורושימה, אני מודה לך על כך שהצלת אותי לפני ימים אחדים. כאות תודה אני מזמין אותך לארמון של מלך דרקון הים. עלה על גבי ואקח אתך לשם."
אורושימה לא ידע כלל על מלך דרקון הים אך שמח על הזדמנות להכיר אותו והסכים לרכב על גבו של הצב.

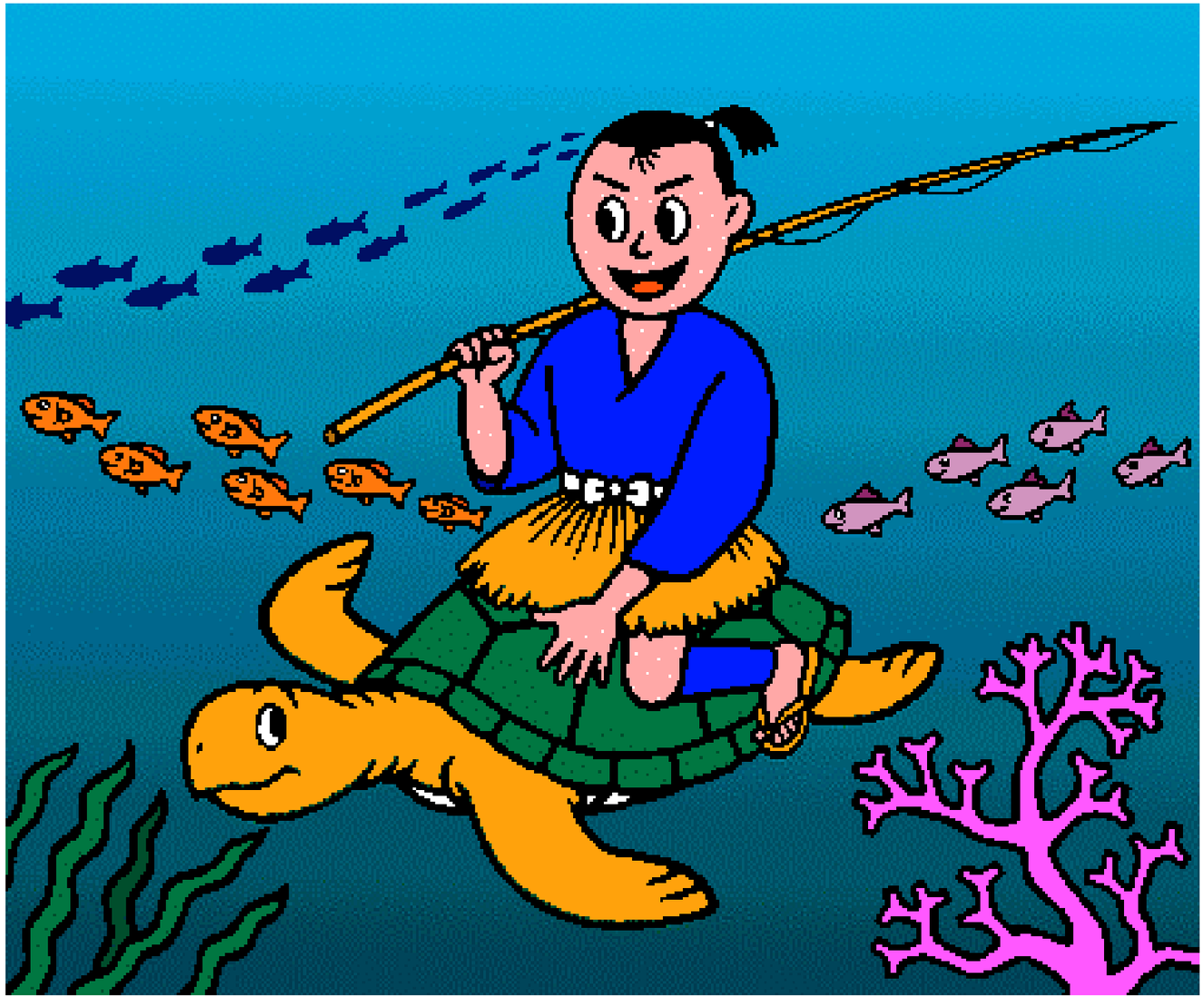

ארמון מלך דרקון הים היה במעמקי הים. הם הגיעו לשם אחרי שחיה ממושכת. אוטו-הימה, נסיכה יפהפה קיבלה את אורושימה בכניסה לארמון. "תודה לך על שהצלת את הצב שלי. אני רוצה להכין נשף יפה לכבודך. בוא לארמוננו ותרגיש כמו בבית."

אורושימה נהנה מאוד בנשף, שנמשך זמן רב. הוא שמח לראות את ריקודי דגים, ולשמוע את שירתם. גם הארוחות שקיבל בארמון היו לו טעימות מאוד. הוא לא הרגיש כלל איך

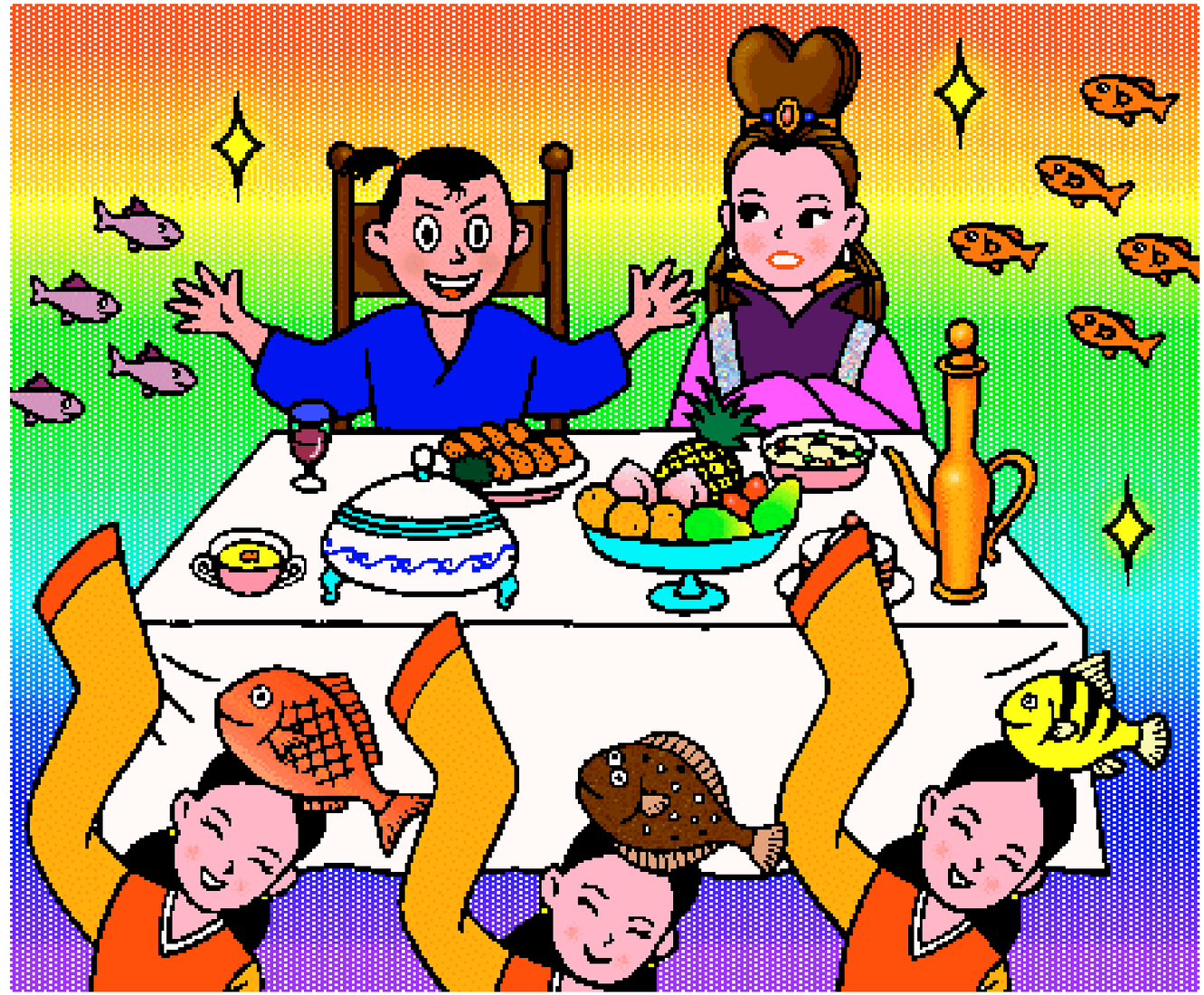

הזמן עובר. אך לאט, לאט התחיל להתגעגע הביתה.
בסוף ביקש אורושימה מאוטא-הימה שתתן לו לחזור לכפרו. היא קראה לצב כדי שיביא אותו חזרה לחוף ולפרידה נתנה לו תיבה קטנה ומקושטת יפה. "קח תיבה זו היא למזכרת,
אורושימה" אמרה "אבל אנא, אל תפתח אותה. תבטיח לא לפתוח אותה לעולם."
"תודה לך, הנסיכה. לא, לא אפתח את התיבה. אני מבטיח."

הצב לקח את אורושימה חזרה לחוף. אבל הדייג לא הכיר את כפרו. הכל השתנה מאוד מאז שעזב. הוא לא פגש אף אדם מוכר לו. "מה קורה כאן? אינני מבין. אולי שוכני הים רימו אותי והביאו למקום אחר?" הוא הרגיש בודד ועזוב מאוד. ואז החליט לפתוח את התיבה שקיבל מהנסיכה.
ברגע שהתיבה נפתחה יצא ממנה עשן לבן ושערו השחור של אורושימה הפך לבן כמו שלג. גבו התכופף פתאום וזקן ארוך עלה על פניו.
ארמון מלך דרקון הים היה מקום שמעבר לזמן ולכן הזמן עבר שם מהר כך שאורושימה לא הרגיש כלל בכך. הוא בילה שם שנים רבות והזדקן מאוד בלי שידע על כך.